

Ο ΝΕΟΣ ΘΙΑΣΟΣ

Η δυσκοιτία μὲ τὴν ἀποίδημηκε τὸ κοινὸν τῆς ρεκλάμας γιὰ τὸν νέο θίασο τοῦ κ. Μέρτικα ἡγαντί δικαιολογημένη ἄφοι είναι γνωστὸ πῶς ἡ θιασάρχης αὐτὸς δὲν μᾶς συνείθισε διὸς τῶν τὰς σὲ καρμιάς εὐ- συνείδητη δουλειά. Τοῦτο ἀπεδίγη καὶ προχθὲς. Ενῷ ἡ θίασος κατώρθωσε νὰ συγκεντρώσῃ μερικὰ καλά στοιχεῖα, ὅμητος δέσμων, ἀλλ' ἀρκετά ὑπορρετά, πάλιν δὲν μπόρεσε νὰ κάμη πάρα μια· φτωχή, φτωχότατη ἐμφάνισι μὲ τὰ πανάργατα «Πλανατήνια» ἢν ἐπ τρέπεται νὰ δοθῇ αὐτὸς ἡ τίτλος στὸ μωσαϊκὸ αὐτὸ δίλων τῶν τραγουδιῶν δίλων τῶν ἐπιθεωρήσεων ἔλον τῶν ἐποχῶν.

Μὲ κάπως εύσυνειδητότερη ἀργυρούχη δίκιας θὰ μπορεύσει νὰ ντεμπουτάρῃ μὲ κατί κακνούργιο. Δὲν λείπουν τὰ Ίργα, ἀλλ' οὔτε καὶ τὰ προσωπικὰ ἄφοι εἴπαμε δὲ θίασος ἔχει καλούτεις καὶ ήθοποιούς.

Η κ. Μπίτσα Κρανιώτου λέγου χάριν φαίνεται πῶς κατὶ μπορεῖ νὰ κάνῃ ἀν καὶ ἡ προχθεσινή της ἐμφάνισι δὲν μᾶς ἔδειξε τίποτε επολύτερο. Καλλίτερο νὰ μήν ἔπαιξε περιμένοντα ρόλον καλλίτερο.

Η κ. Καλούτη είναι ἐπίσης στοιχείο καλό. Ξέρει τὴν σκηνή, ἔχει καλή φωνή καὶ ἀρέ ση εἰς τὸ κοινόν.

Απὸ τῆς ἀλλας γυναικας τοῦ θίασου δὲν ὑπάρχει καρμιά, που μπορεῖ νὰ ισχυροποιήσῃ. Η μικρή Στάση Πολυχρόνη καὶ ἡ Μ. Κολλάρου καθὼς καὶ ἡ Βασ. Νικολαΐδης δὲ μπορούσαν ἐν ἀνάγκη κατὶ νὰ κάνουν, ἀν ἔδιετοντο πῶς ἡ «πτητιγγλιά» δὲν σημαίνουν τραγεῖδες. Ω, ἐμφάνισις ἡ κ. Μαρ. Κολλάρου ἀρκετά καλή.

Οι ἄνδρες παρουσιάζουν ἀρμονικότερο σύνολο.

Ο κ. Θιούωρθης γνωστὸς καὶ ἀπὸ ἀλλοτε εἶναι πολὺ καλός, ἡ κ. Ι. Ζαρειρόπουλος ἐπίσης καλὸς δι' ἐπιθεωρήσεις ὅπως καὶ ἡ κ. Καλούτης που ἥρχισε νὰ δημιουργεῖται σ' ἓνα πρώτης ταξιάς εικρατέριστα.

Υπάρχουν καὶ ἄλλοι ηθοποιοί καλοὶ τοὺς ἀποίσους δὲ θίασος πρέπει νὰ συμπεριλαβῇ ἀνδέλη καὶ ὑποστηριχθῆ κατὰ τὴν χειμερινή περίοδο, ἡ κ. Σ. Κουκουτσάκης που ανέλαβε τὴν καλλίτεχνη διεύθυνσι τοῦ θίασου πρέπει νὰ φανῇ αὐτηρὸς σ' αὐτὸ τὸ ζήτημα. Νὰ περιστρέψῃ ίδιως ἡ γνωστὴ «μερομανίκη» τοῦ θίασαρχου. Η διανομή τοῦ ρόλου νὰ γίνεται σύμφωνα μὲ τὴν ἀξία τοῦ καθενὸς καὶ διὰ μὲ τὴν φιλοδοξία τοῦ.

Ἐπὶ τέλους πρέπει νὰ κατατογθῇ δει τὸ κοινὸν τῆς Σμύρνης δὲν τρώγει ἄχυρα. Νὰ λείψουν ἡ κακορρωνίες, τὰ πηδήματα ἡ πρόστυχες χειρονομίες καὶ ἀκρροσίες γιὰ νὰ μήν ἀναγκαῖη δὲ κόσμος νὰ προδηθεῖη μαξιλάρια.

Καὶ μιά σημείωσι. Διεθίζεται πῶς δὲ θίασος δὲ προσλαβῇ τὸν περίφημο Ροτζάν-ζον. Γιὰ δόμα τοῦ Θεοῦ. Αρκετά ἔδοκιμοθή ἡ ἀνοχή τῆς Σμύρνης. Καὶ εἰντεῖη θη μαλιστα.